

رُطْبُورَةُ افطار
 صَاحِبُ فَيْلِ افطار
 اوحانس فرید فیض زمان
 - مکتبہ دارالحدیث خاں پور
 باب عالی جواریہ ۳۸ نور علی دارالحدیث خاں پور

կուրսանմանայն մը հասաւ յանկու
մեր ակնմանեալն։ արտեր ըսեալս
սխառն, զգալարանքի անդուհ գալ
լանքի մը Յերիկոյդ։ Ուրուման
մարտիկ կ'առնէր տակաւ։ Դիպրոցի
կէը կը նշմարէր հիմա ասիւնեմ
սրբոյ արտիկ վրայ։

Դուռնաւոր էր իր գէմն անքիւ
գերանքի նուազած էր պայծառ։ Դու
ռածան ընթացային, ռաժմասիւ եղ
էր այդ մարմնիւր ու յոյնիւ չէր գիւտ
Աթթուր մը վրայ նստած, անհետ
ուռնալով մը կը շինէր։ Ու կը զիտ
իր ասկերանիւր զորս ու մշան ի
րոցացած էր եւ որովք կարողացած է
զինքը անքան։ Բաւ մը չէր արտ
ստներ նա մեղ։ Բաժիկները հարաւ
էին զստ խիտ ու անգիւծ կերպ
այդ անգիւծութիւնը Բաշ իր քա

